

Dr. FARKASINSZKY TIBOR:

Őshazánk és ősszüleink

I. Az ősi magyar hagyomány felismerhetőségének néhány segítő jellegzetessége

1. Egyistenség, vagy sokistenség.

Több/sok néven szerepelhet egyistenség és sokistenség is.

Az istenharc-mítoszok (theomakhia) léte/nemléte alapján lehet tájékozódni:

- a) Ha nincs istenharc-mítosz, akkor egyisten(ség) lehet több/sok néven.
- b) Ha van istenharc-mítosz, akkor sokistenség lehet több/sok néven.

A magyar hagyományban nincs istenharc-mítosz, így egyistenségi hitünk volt több/sok istenségi néven. Például az egyik:

Damaseg/k = Dam-as-eg/k = Az ég-világ (eg/k) egy-egyetlen-egyedüli (as) férj-feleség, férfi-női (Dam) istensége.

Egyistenségi hite volt például a suméroknak és a szkítáknak is.

Zarathustra (i.e. 7-6. sz.) vezette be a Jóisten és a Rosszisten (Ördög, Sátán) egymással harcoló, de egyikük sem győzedelmeskedő, és az istennő tiszteletét megtagadó, szubjektív idealista iráni párszi vallást, mely a zsidó, zsidó-keresztény és mohamedán vallásokban él tovább.

[Ördög = Ur-dug₃ = A nemzés, dugás ura; Sátán = Šat- an = Égi világ, az Ég-világ (ura), vagy Ša₇-tan₂ = Tiszta (nap)fény.

Úgy látszik, hogy Zarathustra előtt az ördög és a sátán nem volt a Rossz képviselője.]

2. Magyar istennők és a madár kapcsolata

Magyar (Ilona, Luca) istennők neve és magyar népvünk szoros rokonságban áll a madár szóval:

Magyar = Mad[ma-ad]-i/j-ar₁₋₄ = Minden hímség (fény, édesvíz, szél és minden más erőáradás) fenséges/istenségi (i/j) anyja. A fenséges/istenségi jelző nélkül: madár; vagy Ma-dar-i/j = A fenséges/ istenségi anya, a szaporodás kék vagy tarka madara, Napanya-madara, griffmadara. [A Napanya szüli a férfi jelképű napfényt.]

Az istennők egyik névváltozata: Mad/t-šar_{1,2} = A zöld növényzet; a világmindenség anyja.

Az istennők ábrázolásain meztelen nő + madár vagy madárjelkép például (szárnyak, madárlába) látható(k). Például a nagyszentmiklósi magyar aranykincs 2. és 7. számú korszóján, a bolsaja anikovai ezüsttálon, Luca ábráján (madárszárnyak és -lábak)).

A ruhátlanság a divat(szokás) és a történelmi időszak elkerülésével az időtlenség jelzése.

Ha egy ábrázoláson meztelen nő + madárjelképek láthatók, akkor az magyar eredetű, egyébként nem, ha mégis igen, az külön bizonyítandó.

3. A griffes-indás díszítés

Ha egy műtárgynak griffes-indás díszítése van, akkor az magyar eredetű, ha nem griffes-indás, akkor nem magyar. [Bár nem griffes-indás ábrázolás is lehet magyar eredetű, ez azonban külön bizonyítandó, ami sokszor lehetetlen.]

ŐSTÖRTÉNET

A griffes-indás díszítés végigkíséri népünk vándorútját az 1. évezredben az Urmia-tó környékétől a Kárpát-medencéig 4(-5) hullámban.

1. hullám Kisázsian és a Balkánon keresztül, 2.-3. a Kaukázus előterétől, 4. a Szír-Darja folyótól, 5. (v. 0.) a protoméd sziginnák (szarvastehén-tisztelők) és agatürszik (szarvasbika-, vagy szarvasgriff-tisztelők) Kr. előtt 1500-500 között dokumentálva a Kárpát-medencében élökként.

A griffes-indás díszítés magyar eredetét László Gyula régész, a (legalább) kettős honfoglalás hirdetője is hangsúlyozta.

Sumer nyelven a griffes = hurri, az indás = guti, így a griffes-indás = hurri-guti, Hérodotosz szerint = szabír = katonai szövetséges népek is, a mi, magyarok ősei az Urmia-tó környékén.

A hurrik egy része Khorezm lakója lett, a gutik egy részének utódai pedig a gótok lehetnek, akik Krisztus előtt a harmadik századra már elgermánosodtak (de hogy mikor, hol, miért, azt nem tudjuk).

Szerencsés kapcsolat, hogy a régészeti és egyéb tárgyi leletek griffes, indás díszítése nemcsak a népi eredetűnkre mutat rá, hanem az Urmia-tó melletti őshazánkra is.

Griffes-indás díszítés látható többek között például a ziwjei kincseken (az Urmia-tótól délre lévő városban), Szaustatár hurri Mitanni (= mat₂-ian) ősmagyar király pecsétlanyomatán [Kr.e. 16-14. sz.], a nagyszentmiklósi magyar aranykincs edényein, a magyar koronázási palást gallérján.

4. Baal griffje szarvastehénnel

A magyarok egyik istenségi népeve Szabartoi Aszpaloi, Szabar-tu-i Asz-pal/Baal-u-i = A fenséges Baál isten griffjének

fenséges/ istenségi szülő szarvastehene [népe a magyar].

Ábrájukat helytelenül „állatküzdelmi jelenet” névvel illetik, holott nem küzdelemről, hanem párzasi előjátékról van szó (a szarvas barátságosan néz vissza a griffre). Látható például a nagyszentmiklósi magyar kincs 2. számú korszóján is.

Az Urmia-tó déli, szárazföldi térségéből ismeretes olyan ábrázolás is, melyen szarvasgriff szerepel a borjával, bizonyára a regösének csodafíú-szarvasával pl. egy Lurisztán vidéki bronzablán. Így mint griff, hím; mint borjas, nőstény, a férfi-női egyistenség jelképe is. Erre is utalhat az egyé válni készülő griff és szarvas is az említett nagyszentmiklósi 2. számú korszón.

Ha griff és szarvas, vagy szarvasgriff a borjával szerepel egy ábrán, akkor az magyar eredetű, ha nem ilyen ábrák vannak rajta és mégis magyar, akkor az külön bizonyítandó (ha lehet).

I. Négy képmelléklet

1. Matiana = ős-Magyarország

Az 1.-es számú képmellékleten lévő térképen látható Matiana ősmagyarország helye az Urmia, vagy Spautanus, vagy Matian tó mellett. A tó négy ismert neve közül háromnak a jelentése: Urmia = A férfi s női

nemiség tava; Spautanus = A férfi-női ég Baál isteni megnyilvánulásainak (fény, édesvíz, légáramlás, tömegvonzás és más erőáramlás) pásztora, őre, tava; Matian = Magyar tó.

[A latin és görög szerzők írása nem ismeri a gy betűt/hangot, azt di/ti szavakkal pótolja.

Az i-an = i-ar = legfelségesebb jelentésű szócsoportok régen váltakoztak a gyakorlatban. (Így pl. matian lehet matiar, alán alár.)

Matiana, ős-Magyarország sumer névjelentése:

Mat-i-a-na_{2,4} = Mat-i-e₂-ne =

- 1) A fenséges, istenségi anya (népének) táborhelye, telephelye, térsége, területe.
- 2) A fenséges anya eme lakóterülete, tere.

[A mad/mat szó két jelentést hordoz:

- a) hármasság, hegycsúcs, hegyvidék, külföldi ország, haza, anyaföld, szülőföld;
- b) az atya, anya nemzőháza, tokja, hüvely; anya (ma-ad).]

A legtöbb európai nép nyelvében ma is anyát jelent a mad/t szó. Például latin mater, szláv maty stb.

Hasonlóan a mud/t = madárjelképű szülőanya (német Mutter), a mid/t = a megnyitó/megnyitott egyetlen istenség (Mitanni nevében), med/t (me-ed_{1,2} = az erő és az égen járó fények anyja a protoméd magyar = meyer névben. Protoméd = az árja médek megjelenése, Kr. e. 9-7. sz. előtt ott élt magyar (rokon) nép, kiknek a méd nevéát átvették az árják és úgy lettek árja médek. Médea volt az ősanja, kit az árja médek harcossá, a sokistenség egyikévé tettek.

Protoméd eredetű lehetett a Megyer törzsünk (Me-ed_{1,2}-i/j-er₃ = Az erős, fenséges/istenségi

női erő és égen járó fény anyja). A protoméd őseink is guti-hurri ötvözetűeknek tekinthetők (a Megyer név a Magyar név változata).

Matiana őshazánk a történelme során több néven is szerepelt, az egyik ilyen Mitanni (zömében hurri ország az i. e. 16-14. sz.-ban). Matiana = Mitanni : Mat₂-i-an = Mit-an-ni₄ (Mat₂ = Mit = egyetlen istennő) , (i-an = an-ni₄ = égi fenség, nyitott nőiség az égen).

Szaustatar mitanni király pecsét-hengerlenyomata is griffes-indás díszítésű.

2. Griffes-indás ábrák és hét sárkányszimurg a nagyszentmikósi magyar kincs edényein

Már volt szó arról, hogy a szavak jelentése szerint griffes = hurri, indás = guti, együtt katonai szövetségeseik = szabírok a magyar őseink, és az Urmia-tó vidékén tudunk róluk legkorábban Krisztus előtt körülbelül 2000-től, így őstörténetünk és történelmünk kereken 4000 évet fog át.

A 2. számú képmellékleten griffes-indás ábrák mellett hét szimurg képe is szerepel. Ők a magyar törzsek istenségi képviselőit jeleníthetik meg:

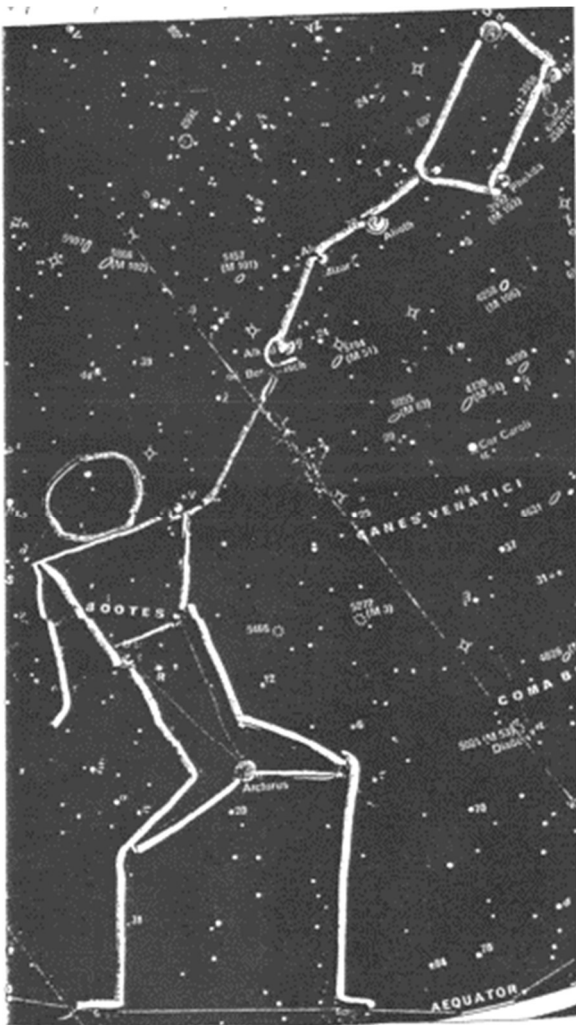
a) Szimurg = Szi-murgu = szarv vagy bőségszaru hátgerincű, hátsó része szarva, lófajta, apró állat, juh, madár vagy madárszárnyú kétlábú állat.

b) Szimurg = Szim₂-urgu = telephelyet, táborhelyet adó (törzsi istennő).

Nem tudjuk, hogy melyik törzsünkhöz melyik szimurg tartozott. Gondolom, az összefogó meyer törzsünkhöz tartozhatott a 15.-16. sz. nyeles tálka 7. szimurgja.

A bezdédi tarsolylemez ábráján orrszarvú griff és szimurg látható, ami a tulajdonosa griffes hurri eredetének ápolására utalhat.

3. Az óriás Baál-Göncöl, a fényes baltás szerszámos úr

Ő volt a magyarok, a munka, hadászat és a változás Istene, csillagzatának ábrája látható a 3. számú képmellékleten.

Göncöl = Gin₂-zil₂ = fényes baltás.

Ba-al = Szerszámos úr.

Gal-gal = nagyon nagy, óriás.

A balta Baáltól való, szerszámként a munka és a hadászat eszköze, jelképe is.

Az istenek, istennők ábrázolásánál régen gyakori volt a kis vagy jelzőnélküli, nagy és óriás(i) jelzős megkülönböztetés. (Baál óriás csillagképe a ma Bootes/Ökörhajcsár, nagy csillagképe a Pegazuson (Fehérlófián) álló Cepheus/Baál Göncöl, kis (griffes) ábrája a Camelopardalis/Zsiráf.)

A mesebeli óriások hagyománya a Kárpát-medencében a Felvidékhez kapcsolódik, ahol van Galga folyó és Lomnic hegy.

Lehetett régen Galgalomnic nevű földrajzi vagy településnév, mely az Óriásokra is utalhat.

Gal-gal-um-nit(z) = Férfiúi és anyai óriás.

Galga-lum-nit(z) = Férfiúság és nőiség értelme, parancsa (a szaporodás).

Baál isten hajdani tiszteletét sok szavunk, nevünk örzi, például balta, Balmazújváros, Balkán, Balaton, Velencei-tó = Vel / Bel / Baál-en-ze, Balinka, Baltazár, Balog, Balambér, Béla, Pál, Bálint, stb.

Hasonló a helyzet más országokban is, ahol tisztelték Baál istent.

4. Csillagkép-jelképeink az Uroboroszon

A 4. sz. képmellékleten láthatóak az istenségi és ősszüli csillagkép-jelképeink az Uroborosz képen vagy amentén. Az Uroborosz (Tejút-karika) sematikus rajzán látható a hármas tagozódás is pl.: Az égi nagy sárkánykígyó Usum- (= óriási sárkány vagy sárkányóriás király és királynő) -gal (= nagy) , an-na (= az égi) egyidejűleg óriási és nagy is. A kis sárkány a Draco, mely a Sarkcsillag

körül forogni látszik (fejjel lefelé nőstény, fejjel felfelé hím jelképű).

Az Édesvízi kígyó feje felfelé áll, így ő hím; a Tengeri kígyó feje lefelé áll, így ő női jelképű. Minthogy azonban minden csillagkép hímnős (hím a fénye, női a fényt sugárzó anyaga), ezért a Serpens és Hydra csillagképeket egybe, egy Serpens-Hydra csillagzatnak is lehet tekinteni, melynek a fénye a Serpens és sugárzó anyaga a Hydra.

Az égi nagy sárkánykígyó és a Serpens-Hydra együtt a kettő 3. minőségű egységeként az Uroborosz hím-nőstény nemiségét adják.

Az Uroborosz kígyói megjelenhetnek a Miska-kancsón is: ha 1 kígyó van rajta, az lehet az Uroborosz, ha 2 kígyó van rajta, azok lehetnek az Égi nagy sárkánykígyó és a Serpens-Hydra; ha 3 kígyó van rajta, az lehet az Égi nagy sárkánykígyó + Serpens + Hydra.

A Miska név kapcsolatban van a ka = száj, nyílás, torkolat, vulva, nőiség jelentésű szóval, mely az Uroboroszon is látható csillagzatok neve.

Miska = Miś-ka = Ka világanya-istennő férfúja, hőse, bajnok.

A Mihály név változataként a jelentése:

Mik-hal = Fenséges, nagy, hatalmas, felmagasodó, termékenyítő, férfiúi szerszám (penis).

Az Uroboroszon kis a Ka₃ = Hydra, nagy a Ka₂ Az égi nagy sárkánykígyó királynő, óriás a Ka = Ka₂ + Ka₃.

Ka = száj, nyílás, torkolat, vulva; az Uroboroszon a Világanya-istennő neve.

Szégyenletes, hogy a keresztény korban prostituált jelentést tulajdonítottak a Kurva (= görbült, hajlott, Tejút-részlet) nagy Ká világistennői névnek.

Néhány korábban nem tárgyalt név jelentés:

Dumuzi-Abzu = Atya-Fiú élet- s lélekisten.

Aba-sar₂ = Világatya.

Innin-Tiamat = A nőiség és a szűzen fogamzott nő istensége.

Bêlit = Baál isten női párja.

Mátka = Ká anya.

Luca = Lu-ud/t-za = Drágaköként csillogó (csillagos) fehér apróállat (lúd, hattyú stb.) [jelképű istennő].

ÖSSZÜLEINK:

A = Orion (U₅-ri₂-in = A női tok, hüvely várának (az anyaméhnek) megtermékenyítője) és Lepus/Nyúl csillagkép Góg és Magóg jelképe [Góg = Gu_{1,2,4}-ug = A ragyogó fény, vihardémon jelképű Baál isten (kerti) növénye, bikája, ereje, földjének, országának fejedelme; Magóg = Ma-Guug = Góg női párja.]

Góg és Magóg a guti eredetű népünk főistenségi jelképe volt.

B = Hercules és Ophiuchus/Kígyótartó = Nimród és Ené(h) jelképe [Nimród = Nimrud = Baál isten megnyilvánulásainak (fény,

napfény; édesvíz, eső, zivatar; szél, vihar, légár; minden erőáradás (pl. tömegvonzás)) párduca; v.

Nim-ru_{1, 3, 4, 7} -ud = Baál isten megnyilvánulásainak ajándékozott sokasága, v. ajándékozó, tökéletes, napfényként trónoló, kutya jelképű ragadozó állata, mint magasságos, fenséges szaporító, sokszorosító.

Nimród városának régi neve Kal-khu = Madárjelképű megtermékenyítő [gondolhatunk a galambképű Szentlélekre és Emese álmára is a Turullal.]

Nimród városa és hegye (Nimrud Dag) földrajzi léte is megerősíti az Urmia-tó környéki őshazánk létét.

Enéh nevének több olvasata van:

- 1) ene = a többesszám ragja (mássalhangzó után - ene, magánhangzó után -ne).
- 2) E₅-ne₃-e/eh = Az apró állatok (eh) v. a földi világ (e) erős úrnője (E₅-ne₃).

Enéh Nimród egyik felesége, a másik An-ki-sza = Ég, Föld [Tejút-] szalagja (úrnője).

Az Ophiuchus/Kígyótartó nő nem tartja a kígyót, hanem az a lábainál tekereg (mint a Szűzanya ábrázolásain gyakran), a Hercules pedig eredetileg megtermékenyítő madár (hasonló, mint a már említett Szentlélek galambja és Emese Turulja).

[Apró állat például a rovar, hal, béka, madár és emlősállat a vaddisznóig, őzig.]

C = A szövetséges guti-hurri = szabír matian/magyar ősnépünk istensége az előző kettő együtteseként Baál-Göncöl és Bélit - Magyar Luca Ilona = I-Iu-na volt, csillagképük: Baál-Göncölé a Camelopardalis/Zsiráf (mai nevén), valójában

egy griff; Bélit-Magyar Luca Ilonáé pedig régi nevén Lu-lim = Szarvas, [ma szétdarabolva a szarvai Cassiopeia etiópai királynő, fara Auriga/Szekeres, lábai Andromeda Cassiopeia lánya, borja Perseus Iuppiter és Danae fia (ki Medusát megölte) nevét viseli].

Az istenség jelképű csillagképek szétdarabolása és nevének megváltoztatása a keresztény korban valláspolitikai érdekből történt.

A szarvas és griff neve megjelenik a magyarok régi, a bizánci császár által feljegyzett istenségi nevében: Szabartoi Aszpaloi = A fenséges Baál isten griffjének fenséges istenségi szülő szarvastehene [népe a magyar].

Az egyes népcsoportjaink mindegyike a maga fő istensége mellett tisztelhetette a másik kettő fő istenségét is.

36 tény-körülmény igazolja, erősíti, alátámasztja a magyarok Urmia-tó környéki őshazájának hajdani létét. Erről és a kb. 4000 éves (ős)történetünkről bővebben szól az előkészítés alatt álló magyar őstörténet tárgyú könyvem 4. kiadása is.

Ősnépünk 3-4 alábbi irányba elvonult főként árja népek katonai nyomására:

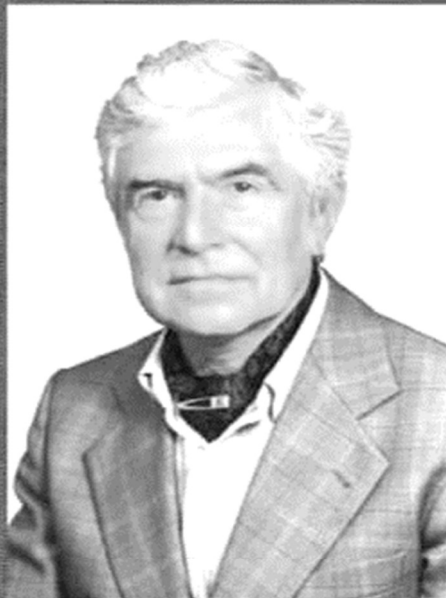
- 1) Kárpát-medence (szigünnák és agatürszök).
- 2) Kis-Ázsia Halüsz folyó (székelyek).
- 3) Kaukázus és Azovi tenger vidéke (fekete magyarok)
- 4) Közép-Ázsia Szír-Darja folyó vidéke (fehér magyarok)

Majd V-VI hullámban mind a Kárpát-medencébe költöztek.

KISZELY ISTVÁN

Az ősmagyarok kaukázusi szállásai

KISZELY ISTVÁN

A MAGYAR NÉP ŐSTÖRTÉNETE
(Mit adott a magyarság a világnak)

Mintegy hatvan évvel ezelőtt még a magyar történettudomány evidenciái közé tartozott, hogy a magyarság egy bizonyos időszakot a Kaukázus vidékén töltött. Az elmúlt mintegy hatvan évben a magyar történészek – mivel az nem esett egybe a marxista magyar őstörténet világával – élesen szembe fordultak a magyarság kaukázusi kapcsolataival. Számunkra pedig igen fontosak a magyar nyelvre soha le nem fordított Prokopiosz (490-562?) és Agathiász (536-582) írásai, valamint Ménandrosz Protektor (VI. század) *Historia* című műve. Prokopiosz a Kaukázusban tartózkodó hunokról is ír. A Bíborbanszületett Konsztanín császár a magyarokról ezt írja: „A türkök – magyarok – hadserege két részre szakadt. Az egyik rész kelet felé, Perzsia vidékén telepedett le, a másik rész pedig nyugatra ment lakni... A magyarokat abban az időben nem türköknek mondták, hanem valamilyen okból szabartoi aszphaloinak (rendíthetetlen szavárdoknak) nevezték...” E leírásból az következik, hogy a magyarokat ekkor a kaukázusi alánok mellett lakó szavárdnak – szabírnak – nevezték, másodszer pedig az, hogy magyarok ekkori szálláshelye nem az Urál vidékén, hanem a Fekete-tengerbe ömlő Kubán folyótól délre, a Kaukázus vidékén volt. A magyarok őseinek a Kaukázusban maradt részeit nevezik szavárd magyaroknak.

Prokopiosz, Agathiász és Jordánész szerint a szabírok hun származéknak nevezték magukat és javarészt „magyarul” beszéltek. A *Victoris Krónika* a szabírokat egyszerűen ungrinak nevezi.

Al Bakri arab utazónál pedig ezt olvassuk: „A magyarok a besenyők országa és az eszkil bolgárok között laknak. Másik határuknál, amely eléri a pusztát egy hegy van, ez a hegy alatt a tengerparton egy nép van, amelyek ugunnak neveznek. Keresztények és mohamedánok országával határosak, amely Tiflisz (Tbiliszi) országhoz tartozik. Itt

kezdődik az örmények földje.” Mindezen leírásokból az következik, hogy „a magyarok ősei nem Szibériából, az Urál és a Volga vidékéről költözött „le” Etelközbe, hanem a Kaukázusból dél felől nyomultak észak és északkelet felé. Az ősmagyarság tehát két nagy csoportból jött létre: a magyarul beszélő szabír-hunból és a törökül beszélő onogurtürkből” (Bakay Kornél 1996). Ebből is nyilvánvaló, hogy nem szabad a török eredetű magyar szót „jövényszónak” tekinteni, mert azok ősi szókincsünk jelentős része. Ezek után érthető a Bíborbanszületett Konsztanínak azon megjegyzése, hogy „a kazároktól elmenekült kabarok megtanították a magyarokat (türköket) a kazárok török nyelvére is, és mostanáig használják ezt a nyelvet, de tudják a magyarok másik nyelvét is.” A Kaukázusban őseink a magas kultúrájú grúz és örmény államok közé beszorítva éltek; tartózkodásukról a Kaukázusban levő Magyar (Madzsar) város és a magyar helységnevek (Kasza-út, Kicsi Madjari, Kis Malka, Csík stb.) és a magyar nevek (Szombati, Zicsi, Miklósi, Thurzó stb.) tanúskodnak. A magyarok Kaukázus- vidéki tartózkodási helyét Viterbói Gottfried (1185) *Ungaria Antiqua*-nak Beauvais-i Vince pedig a XIII. században *Pannonia Maior*nak nevezte. Mivel e területen őseinknek nem volt terjeszkedési lehetősége innen Magna Hungariába vonultak.